

Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

Číslo

Datum ???

Skupina divadla Husa

Vaše jméno Malčíková

Demografické údaje o respondentovi

Věk 37

Pohlaví žena

Studium VŠE

Povolání odborný asistent VŠE

Poznámky

Přepis rozhovoru

Začneme tím kolik je vám let, co jste studovala a jaké je vaše rodinné zázemí?

Je mi 37let, studovala jsem odborný asistent na ekonomicko-správní fakultě, mám vystudovanou ekonomku. Titul PhD. A rodinné zázemí, jsem vdaná a mám dceru, je jí 7 let.

Pokud najdete nějaký volný čas, jak ho trávíte?

Trávíme ho spolu s rodinou. Chodíme na procházky, turistika. Taky chodíme do kina nebo do divadla.

Převažuje turistika a sport nebo kultura?

Snažíme se to vyvažovat, dcera to má docela ráda, a už můžeme chodit i s ní což je moc fajn.

Zmínila jste kino a divadlo, co převažuje?

Řekla bych, že víc chodíme do divadla.

A co třeba galerie a muzea?

Musím se přiznat, že čas od času ano, ale v poslední době spíš to divadlo. Výstavy málo.

Jak často navštěvujete takové akce? Nebo jak je vybíráte?

Čas od času sednu k internetu a podívám se na programy jednotlivých divadel. A protože jsme oba učitelé a učíme i o víkendech, takže musím najít volný víkend. Ale abych to nějak zprůměrovala, tak s tou malou se snažíme jít třeba jednou za měsíc nebo jednou za šest týdnů, někdy to vyjde častěji někdy ne.

Takže program přizpůsobujete dceři, jaká divadla nejvíce navštěvujete?

Chodíme do Radosti, máme rádi Studio na Veveří. Byli jsme na Malé scéně Mahenova divadla. Teď jsme byli i na baletu pro děti v Janáčkově divadle. Zkoušíme ledaco. Někdy už se začíná ozývat, že na představení pro malé nechce, takže začínám hledat něco jiného.

Když by jste si měla vybrat vy sama kam půjdete s manželem nebo kamarády, tak kam?

Tak já mám předplatné do Husy. Občas se stavíme na Cimrmany, když jsou u Bolka a někdy, když se zadaří, tak jdeme do Městského divadla. Nebo do Hadvadla s manželem, ale víceméně chodívám s kamarádkama. Mám ráda i balet a to manžel nezvládá. Takže nejčastěji s kamarádkama a teď i s dcerou.

Máte předplatné v Huse už delší dobu?

Mám ho asi třetí rok. Dřív, než se narodila malá, tak jsme měli předplatné do Městského divadla. Ale to se nám nějak převedlo. Nevyhovoval nám repertoár. Já jsem trošku tradicionalista, ikdyž to asi mluví proti tomu, že chodím na Provázek. Ale v Městském nám to začalo připadat všechno stejné a nelíbilo se nám tam. Tak jsme zkusili Provázek.

Co vás teda přivedlo zrovna k Huse, když jste teď sama řekla, že se to trochu bije?

Párkrát jsem tu byla, protože mě sem přivedla kamarádka, která se divadlem zabývá a je velký fanoušek. Velká část toho, co jsem tu viděla se mi líbila, takže jsem se nebála si koupit předplatný.

Sledujete tvůrce z Husy, jak působí mimo divadlo? Herce, režiséry...

Když někde něco vidím, přečtu si to. Chtěla jsem na některé herce jít do jiných divadel, ale je těžké to zkombinovat dohromady s předplatným do Husy.

Husa má předplatných několik, které máte vy?
Jahody a kaviár. Premiérové předplatné.

Myslíte si, že má tohle divadlo nějaké specifikum na rozdíl od jiných divadel?
Přijde mi menší, intimnější. Líbí se mi, jak se mění hlediště a jeviště. Pokaždé, když přijdu tak je to něco jiného.

Pokud shlédnete nějakou premiéru a líbí se vám, jste nadšená, máte takový vliv, že třeba vytáhnete kamarádky a jdete ještě jednou? Nebo doporučujete přátelům?
To docela funguje na manžela, když to doporučím já a nejlépe ještě někdo jiný, je ochotný jít potom se mnou.

Takže jste vy ten iniciátor, který naplánuje návštěvu a rozklikne ten program na webu?
Ano, ano.

Zmínila jste manžela a kamarádky, chodíte do divadla i s vaší rodinou? Maminka, tatínek?
Jsem z daleka, ze západních Čech, takže zbytek rodiny mám po republice. Ale když přijedou, snažím se obhlédnout programy divadel. Pokud je tam něco šikovného, vezmu je.

Vzpomenete si třeba na první divadelní zážitek? Z dětství nebo od momentu, když vás divadlo úplně vzalo?

Začala jsem chodit na základní škole. Měli jsme babičku v Praze a ona nám vždy naplánovala bohatý program. Nákupy, povinně všechny muzea a divadla. Možná to zní strašně, ale právě s ní jsem absolvovala ty základní divadla a muzikály. Takže asi ona mě k tomu přivedla.

Když vybíráte předplatné, je pevně daný na data. Ale když jdete do Městského nebo Hadivadla, jak rychle si vybíráte na co a kdy půjdete? Ráno rozkliknete program a večer jdete?

Tak rychle ne, protože máme malou dceru. Je to závislé na hlídání. Ale občas když se naskytne, že nám ji někdo pohlídá tak i tímhle stylem jdeme.

Z jakého důvodu chodíte do divadla více než do kina? Co vám divadlo dává?

Tak na filmy co jsou v kině se dá podívat i jinde, což bych asi neměla říkat nahlas. Ale to divadlo je pro mě mnohem silnější, je tam ten kontakt s hercema. A občas mám pocit, že v divadle zvládne člověk něco, co by nezvládl v televizi.

Berete návštěvu divadla jako kulturní zážitek, na který se připravujete nebo je to oddychovka?
Dřív to býval velký svátek, ale co mám v Brně takových příležitostí víc, je to spíš oddechovka. Ale díla, na která jdu mohou být vážnější, nemusí to být komedie. Což neznamená jen odpočinek jako pro řadu lidí, mám to ráda.

Spojujete divadlo s dalšími akcemi? Restaurace a podobně?
Většinou ano. Většinou to jdeme rozebrat.

Takže probíhají dál nějaké debaty nebo necháte dojmy jen tak vyplynout?

My to opravdu probíráme, občas, když je s námi ta moje kamarádka, která divadlu strašně fandí, tak já se vždycky dozvím co všechno jsem nepochopila a co všechno tam bylo a já to

neviděla. Ona chce všechno vidět v několika alternacích, takže nám to potom ještě vysvětluje. To je pro mě zajímavý.

Všímáte si publika, které s vámi chodí do divadla?

Tak já mám zkušenost s větším i menším divadlem. V Městském pro mě byli lidi protivní, snobové. Tvářili se, že se jim nic nelíbí. V Huse mi přijde, že umí dát najevo, když že se jim to líbí i nelíbí.

Vzpomenete si na nějaký hodně silný zážitek. Který ve vás něco vyvolal, v dobrém i špatném slova smyslu?

Moc se mi líbili Formani, kteří byli na nádvoří. Moc představení jsem na nádvoří neviděla, takže to možná bylo i tím. Líbil se mi Čapek, Trapná muka tuším. To mě překvapilo, nejsem moc velký čtenář. A tohle jsem si potom četla. Dokonce, když jsem shlédla Hordubala, tak jsem to pak načítala.

Dokážete charakterizovat čím se vám to tak líbilo? Zpracování předlohy, do které by jste to neřekla? Co konkrétně vás na tom zaujalo, když si to zkusíte vybavit?

Možná bych nejdříve řekla, co se mi nelíbí. Někdy mě štve, že to divadlo se mě snaží šokovat. Někdo se tam musí projít svlečený, všichni musí strašně křičet, nebo se na mě koukat a přijít až ke mně. Až takový kontakt nepotřebuju. Takže v tomhle smyslu mám raději tradičnější divadlo. A co se mi líbí, tak třeba v Trapných mukách se mi moc líbil ten nápad s domem, ve kterém se to všechno postupně rozsvěcovalo. Asi nejsem typická ženská, protože se nezvládám dívat na dvě místa a sledovat to. Takže mě vždycky překvapilo, že se ještě někde může dít něco jiného. Řekla jsem si, že na to musím jít ještě jednou. Jsou v tom úplně jiné nápady. Většinou mám zkušenost, že knížka je lepší, ale tohle divadlo možná odkrývá další vrstvy.

Co jste viděla naposled?

Říkala jsem si, že se mě na to zeptáte, tak jsem se musela podívat. Předplatný v říjnu nebo listopadu, měli jsme toho Leoše Janáčka. A to se přiznám, že se mi nelíbilo. Nevím proč. Nic jsem si o tom nečetla, říkala jsem si, že se nechám překvapit. Nepřišlo mi jako špatný nápad, že to bude o ženách Leoše Janáčka, ale vůbec jsem nevěděla, co mi to představení chce říct, co si z toho mám odnést. Což někdy nevádí, někdy stačí jen ten pocit. Ale tady byla spousta věcí, které mi u předchozích kusů přišla zajímavých, jenže už jsem je viděla někde jinde. Celkově to bylo jako poskládané z nich. Říkala jsem si, že kdybych tu nebyla na Nikola Šuhaj loupežník a na několika těch dalších představeních, tak by se mi to možná líbilo víc. Třeba by mě překvapilo, že chodili mezi náma. Dalo se to vydržet, já z divadla neodcházím, ale nebylo to ono.

Zmínila jste podobnost s Šuhajem, napadlo vás ještě něco jiného?

Já už nevím, ale přečetla jsem potom spoustu recenzí, kde to probouchávali zepředu zezadu a nelíbila se jim hlasitá hudba.

Tak, zmínila jste recenze, kdy čtete a kdy nečtete recenze?

Většinou až potom. Nechci se nechat ovlivnit, už jsem to zažila, že jsem tam šla s tím nebude se mi to líbit, nemělo to výbornou recenzi. Být dopředu zklamaný, když to představení je pěkný. Takže proto potom.

Máte konkrétní periodika, do kterých brousíte nebo hledáte na internetu?

Dívám se na i-dnes, do hospodářek, někdy do lidovek. V práci samozřejmě probíráme kdo na co jde, takže si s kolegy doporučujeme a tak dostanu i na ty, na které bych se sama nepodívala.

Jak funguje taková domluva s kolegy, jeden přijde řekde byl jsem tam, běžte všichni? Nebo si dáváte třeba zprávy emailem? Nebo se sejdete?

Chodíváme spolu na obědy, a máme pressovač u sekretářky, kde se často srazíme všichni na kafe, tak si to říkáme. Možná to dost ovlivňuje to, že dva kolegové když studovali, dělali uvaděče právě v Huse na provázku.

Leoš je poslední premiéra, když půjdeme trošku hlouběji do historie, tak třeba Dostojevské jste shlédla? Nějaká linka Vladimíra Morávka? Sledujete to, kdo zrovna režíruje? Nebo kdo dělá scénu?

Tady tu režii zrovna vím, protože to je velký idol té mojí kamarádky. Dostojevský se mi líbil hrozně. Tady si taky všichni stěžovali, že to křičí a že se s námi třepou židle, ale mě to vůbec nevadilo. Měla jsem pocit, že to k tomu představení patří. Ale je fakt, že ne pokaždé sleduju, kdo režíruje. Spíš zaznamenám jestli to jsou hradečáci nebo naši.

Morávek potom navazoval projektem Perverze v Čechách. České moře, Lásky jedné plavovlásky a Cirkus Havel ...

Pravda, ale Dostojevský se mi líbil víc. Tohle byla občas míchanina různých věcí. Mě se ty jednotlivé scény líbily, ale když se mě pak někdo ptal o čem to bylo celé a jestli bych to doporučila, tak jsem byla v rozpacích, protože jsem nedokázala říct o čem to bylo. Ale možná je to tím, že víc jsem na tu klasiku.

Klasikou by se dal nazvat Maestro a Markétka, což je velké literární dílo.

Ano, to se mi líbilo.

Můžete říct co přesně?

Přiznám se, že tohle je pro mě už tak daleko, že mám jen ten pocit, že to bylo fajn.

Takže, to byl Morávek. Trapná muka a Hamlet se pojí s Mikuláškem. Když to srovnáme?

Teď přemýšlím, jestli jsem Hamleta viděla, ale měla bych, když tam chodím tři roky... Tak ten ve mně asi vůbec nezůstal.

A co třeba menší záležitosti, které dělá Jirka Jelínek? Shakespyré?

To jsem viděla, to se mi moc líbilo. To je zase úplně něco jinýho než nahoře. To jsem viděla na nádvoří a ještě jsem byla na sklepní scéně, jak tam Budař dělal tu svoji show. A na Jirkovi Knihovi, to jsem byla úplně nadšená a chtěla jsem jít znovu a už jsem nenašla čas. Mrzelo mě, když jsem byla naposled, teď nevím kdo to dělal. Byli tam myslím jenom dva, byl to kabaret. Strašně málo lidí a dívala jsem se, že to mělo brzy derniéru. To jsem si říkala, že byla škoda, že to možná mělo malou propagaci. Líbilo se mi to moc, nepřišlo mi to horší než jiný kusy, který jsem viděla.

Když chodíte do Husy, bývají tu výstavy, diskuzní programy, pořádají koncerty. Sledujete i tyhle mimodivadelní záležitosti?

Moc ne.

Sledovala jste Husu v nějakém historickém kontextu?

Vím, že se angažují, chodí mi od nich maily. Různé petice, to se mi líbí. Ale o historii nevím, asi jsem si nic nezjišťovala.

Čím třeba myslíte, že by Husa mohla nalákat diváky? Starší, mladší... Vás nalákala tím, že vás sem někdo vzal. Ale kdyby jste měla vy použít nějaké lákadlo, aby sem někdo přišel, co by to bylo?

Tak tady v Brně je víc divadel, takže to musí být tím, že Husa se něčím liší. Provázek je spojený s jmény lidí, kteří tady byli a už dlouho tu nejsou. Jako Donutil, Bolek Polívka. Mám pocit, že když je tady někdo fajn, někdo na koho se chodí, tak on odejde. Což je docela škoda. Tady se mi líbí, že se většinou dostanu na všechno, co chci vidět. Což je možná slabá stránka divadla, že nemá vyprodáno. Ale pro mě, je strašně přitažlivý, že když si vzpomenu a chci, tak můžu. Nijak se tu nestresuje s místama. Koukala jsem, že je zde jedno představení pro děti, možná se dospělí dají přitáhnout přes ty děti. Když přijdou a vidí na programu něco šikovného, tak si řeknou, že tam zajdou i večer. Ale propagaci asi já neposoudím.

Takže když hledáte programy, proklikáváte se weby, které shromažďují tyhle informace nebo jdete přímo na stránky divadel?

Provázek a Městské už znám, takže tam chodím rovnou. Ale ze začátku jsem neměla přehled, co je ve městě za divadla, takže jsem hledala na 'kultura v Brně' v sekci divadla.

Vnímáte Husu v celku Experimentálního divadla? Kam samozřejmě patří i Divadlo u stolu a Hativadlo?

Přiznám se, že ne. Jen znám sklepní scénu, když tam hraje Husa.

Mluvila jste o Městském divadle, vzpomenete si, co jste viděla tam?

Naposled jsem tam byla na Marry Popins s dcerou. Takže, když tam, tak na muzikál, předtím jsem tam byla na Čarodějkách.

Takže spíše muzikálová než činoherní scéna?

Ano.

Co třeba Mahenovo divadlo?

Tam moc nechodím, možná to bylo jen mým špatným výběrem, ale byla jsem tam dvakrát na nějaké činohře a těžce jsem se netrefila. Říkala jsem si, že tam už ne. Takže naposled jsem tam byla na dětském představení, na Popelce myslím.

Zmínila jste, že máte ráda i balet, co opera?

Operu moc nemusím, ale protože manžel jí má rád, tak to vypadá, že mi zase hrozí.

Jste schopná vyjít si do divadla úplně sama?

Jsem, nevádí mi to. Už se mi stalo, že jsem s sebou někoho vytáhla a zbytek večera jsem poslouchala, že to za to nestálo. A že čekal něco jiného. Takže jsem došla k tomu, že je někdy lepší jít sám.

Z menších divadel jako Divadlo u stolu a Hativadlo, sledujete třeba multikulturní centrum Stavec?

Kde je Buranteatr, divadlo Feste...

O tom vůbec nevím.

Sledujete divadlo přes nominace Thálií a Radoků?

Okrajově to zaznamenám, ale jinak ne.

Kdybych se vrátila k tomu, že jste i pro tragická díla, že se nejedete jen uvolnit, kterým věcem dáváte přednost?

Spíš vážné mám ráda. Někdy mám s komediema problém, když už jsou takové moc crazy. Už se mi stalo, právě v Městském, byl to Brouk v hlavě nebo Charleoyva teta, nějaká klasická komedie. Všichni kolem mě se lámali smíchy a já jsem tam seděla a říkala jsem si že mi to vůbec nesedlo. Možná se mi tam něco nelíbilo a už jsem to pak nezlomila. Možná se líp ladím na ty vážnější, musím o tom přemýšlet. Jo, vážné, konec!

Třeba když sedíte v publiku, ruší vás třeba mobilní telefony, tleskání uprostřed představení nebo smích někde jinde než ostatní? Některé diváky to naprosto vytrhuje z iluze divadla.

Spontánní projevy mi vůbec nevadí, ale vadí, myslím to bylo v Huse. Představení, na kterém byli evidentně středoškoláci, asi na povinném představení. A to byl děs a hrůza. Oni se samozřejmě nudili, komentovali to. Přemýšlela jsem, že je to u mě věkem, že mi to vadí. No a mobilní telefony samozřejmě. Ale musím se přiznat, že zrovna tady se mi stalo, že zazvonil. Myslela jsem, že už nebudu moct nikdy přijít. Já, která to nesnáším, vždycky si ho vypínám. No a jednou jsem si ho nevypla a on zazvonil.

Říkala jste, že z představení neodcházíte nikdy. Byla by jste schopna odvolat nějaké představení, kdyby jste se třeba necítila dobře? Nebo jdete do divadla, aby se vám třeba udělalo líp?

Já si absence nepřipouštím vůbec. Když je to v Huse možné, tak přesouvám předplatné, abych mohla jít jindy.

Bydlíte přímo v Brně? Jaké je pro vás dojíždět do centra?

Bydlím v Židenicích. Takže kousíček.

Preferujete MHD nebo auto?

Jezdím tramvají, ale v práci už jsem za exota. Přijde mi hloupé jet tři zastávky tramvaje autem.

Vzpomenete si na nějaký zážitek nebo událost, která vás nadchla nebo naopak naštvála?

Mě se líbí, jak se teď začala dělat ta Slavnost masek. Koukali jsme, které divadlo co vymyslí, to mi přišlo úžasný nový zážitek. A ještě je ta Noc kejklířů, ta se mi taky líbí. Myslím, že právě tady před Husou bylo podium a pohádky, takže na tom jsme se taky byli podívat.

Tyhle akce pohltil Divadelní svět Brno, sledujete divadlo v rámci tohoto festivalu?

Díváme se na ten program a hledáme něco, když máme čas. Takže určitě.

Sledujete i mimo brněnská divadla, která sem přijíždí? Třeba podle těch recenzí? Nebo návštěvy jiných divadel, ND Praha třeba? Vyjedete někdy?

Ne to ne. Jsme patrioti, divadlo sledujeme jen v Brně. Většinou, když jeden někdo sem, tak se dost často stane, že jsou nějaké reklamy a lístky už jsou pryč.

Zmínila jste Klicperovo divadlo, které občas hostuje tady. Viděla jste něco od nich?

V rámci předplatného jsme viděli Klub autistů. To bylo fajn. Myslím, že jsem viděla Dona Quijota, jo to asi bylo hradecké divadlo. To se mi moc líbilo, zrovna jsem vytáhla kamarádky, které do divadla moc nechodí a bylo to hodně netradiční. O přestávce jsme dávali dohromady, co jsme vlastně viděli. Ráda chodím na jiný. Když člověk chodí do jednoho divadla a už zná ty lidi, je fajn, to trochu proředit.

Sledujete recenze, co třeba kultura v televizi nebo v rozhlase? Pořad Divadlo žije?

Spíš náhodou, přiznám se, že mám ráda balet a všechna ta divadelní představení naživo, tak v televizi mi to nic neříká. Je to škoda, jsou tam věci, na které se člověk normálně nedostane, ale není to ono.

Navštěvujete divadlo s dcerou. Co, kromě zmíněné Radosti? Polárka?

Na Polárku jsem teď vytáhla program, tam jsme ještě nebyli. V Radosti už minule začala protestovat, že je to pro malé děti. Sama jsem byla překvapená, jak málo toho pro děti je. Pokud chodíte častěji. Chtěla jsem ji vzít znova na balet, ale na letošní sezonu už tam pro děti nic není. To je docela škoda. V Mahenově divadle už jsme taky nějaké pohádky viděli, takže už máme vybráno asi. Tak asi půjdeme na nějakou tu výstavu. Problémem je to sledovat, někdy si naplánujeme výstavu a než ji navštívíme, tak skončí. Ale Kukyho jsme viděli!

A jaké jsou teď plány do budoucna?

Já jsem teď procházela balety a vůbec nechápu, co ten balet dělá, když nebaletí. Koukala jsem na Labutí jezero, ale to má tři a půl hodiny, to bych si s ní netroufla. Takže aktuální je teď Polárka. A tady je Tatínek na neděli, ale nevím jestli manžela vyštvu samotného, protože je to zrovna den, kdy učím.

A už jste tady něco viděli pro děti? Anička a letadýlko, Teta Husa na neděli?

Ještě ne, ale jsem zvědavá jak to vypadá. Pro malou je to neskutečně zajímavý tím, že jí řekneme, že půjde do divadla, kam chodí maminka večer. Takže to není divadlo pro děti, ale dospělé divadlo.

Jinak musíme jít do Antroposu, protože tam je to nějaké nové, to už máme dýl v plánu. V Technickém muzeu je prý výstava igráčků.

Ta už skončila.

No, tak to je klasika. Tak teď asi na brusle.

Děkuji!

